

בינתיים מוצתה החקירה עד תום. לא נותר עוד ספק לגבי הנסיבות שבהן מצאה אילנה פינחס את מותה. כדי להסיר ספקות ולהפריך שמועות, במידה שאלה עדיין קיימות סביב פרשה זו, וכדי להקל במידה שהדבר אפשרי, על כאבה של המישפחה, אנו מוצאים לנכון לפרסם את סיכום מימצאי החקירה בפרשת מותה של אילנה פינחס.

ב-16 במאי 1976, בסמוך לחצות, נטל הטוראי אליאס מילר מכונית ממחנה יח"י דתו ללא רשות, ובלי שהיה ברשותו רישיון נהיגה מסוג כלשהו, ונהג אותו למחנה סמוך, כשאליו מצטרף לנסיעה חייל נוסף.

בהגיעם לאותו מחנה הצטרפה אליהם הטוראית אילנה פינחס וז"ל, כשמטרת נסיעתה לחזור למחנה שלה. בדרך ירד החייל הנוסף בסמוך למקום שרותו, והטוראי מילר והמנוחה המשיכו בדרך ל-מחנה של המנוחה. כשלושה קילומטר בערך אחר-כך סטה הרכב וירד לשולי הכביש. מילר הבחין כי אילנה אינה ישובה עוד לידו. הוא גילה שהמנוחה מוטלת ליד הגלגל הימני האחורי של הרכב, כשהיא שכובה ללא-ניע. הוא העלה אותה למושב הקדמי וניסה להנשימה. בשלב זה הבחין כי פניה מכוסים בדם מפגיעה בראשה. ההגשמה לא הועילה, ואז סטר לה, מאחר

שחה להביא את ארונו של ראשד לקבורה בכפר מולדתו, והשמאל רצה לשלהב את הממונים, שליוו אותו בדרכו האחרונה, בסיסמות קיצוניות, כאילו היה ראשד אחד מהם, ועל הממונים הערבים להתלכד סביבם.

ברצוני לומר לאותם אנשים מהימין, שראשד לא נולד גזעני, המדיניות שלהם היא שעשתה אותו גזעני. ראשד קרא לאחווה יהודית-ערבית בארץ ובחוץ-לארץ, אבל אהם, הימין, התנגדתם לקו זה, ועודי כם מתנגדים.

לשמאל ברצוני להגיד — ובמיוחד לאלה שטוענים כי היו ידידיו של ראשד — שכאב לכם לראות אותו נהפך למנהיג עממי במותו, ולסמל הבעייה הפלסטינית בעיני בני-עמו — וזאת מבלי להיות אחד מהם.

לשלמה גל, שהציע במכתב למערכת העולם הזה (2061) להקים בית-יקברות מיוחד לאנשי אש"ף — כל הכבוד להצעתך הנדיבה, ובמיוחד על בקשתך שכוותה הביטחון ידאג שהמקום ייהנה מתפוסה מליאה. רק דבר אחד שכחת לבקש: שבכניסה לבית-היקברות יוזכר שאבותיהם של הלוחמים שנקברו בו נרצחו בידי אנשי האצ"ל וההגנה ב-1948. כל הכבוד למורים שלך, מר גל, שלימדו אותך היסטוריה בצורה נפלאה כליך שיכולת לנסח מכתב

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03*243386. תאריך: 136 • מען מברק: "עולמפרס" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בן-אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גופות: "צניקר" נרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: אלי תבור • עורך תכנית: יוסי שנון • עורכת כתוב: נורית יהוראי • אי ראש המינהלה: אברהם סיטון • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

קרא קרי

ביום השני בשבוע שעבר ישבה מלי-אז מועצת העיתונות ודנה בכמה סוגיות. הקשורות באתיקה העיתונאית. בין השאר היא דנה בהמלצותיה של ועדה מיוחדת, לגבי צילומים עיתונאיים בבתי חולים. בין החלטותיה קיבלה מועצת העיתונות את ההחלטה הבאה:

לגבי אנשים שצילבו יש עניין במצבם, וצילומם בא למלא חובה ציבורית, מותר לצלם במסודות רפואיים, להוציא שעות ביקור-רופאים, או בשעת טיפול הרופאים בהם, או כאשר יש איסור כללי לבקר בחדר החולה. כל זה בנתון לתקנת האתיקה המקצועית, שבה נאמר כי חייבים העיתור נאי והעיתון לכבד את שמו הטוב ואת חייו הפרטיים של כל אדם, כן יש להקפיד בכל צילום על שמירת צלם-אנוש. באותן שעות, שבה עסקה מועצת העיתונות בצד העיוני של הבעיה, ניצבה הולית העולם הזה מול הצד המעשי שלה. כתב העולם הזה, מאיר דורון, וצלם המע-

בגין, כאילו לא היתה לעובדה זו כל נגיעה במערכת הבחירות.

כאשר מדובר במנהיגה של אחת המיפי לגות הגדולות במדינה, הטוענת לקבל את השילטון לידיה; כשחלק ניכר מתעמולת הבחירות של אותה מיפלגה מבוסס על אישיותו של אותו מנהיג, אין זו רק זכותו של הציבור לדעת מהו מצב בריאותו לאשורו, זוהי חובתו.

כדי לשבור את קשר השתיקה וההטעייה סביב מצבו של בגין, נשלחה חולית העולם הזה לנסות לקבל מידע על מצב בריאותו ממקור ראשון.

היה זה אך טבעי שהרופאים והאחיות של היחידה לטיפול-נמרץ ימנעו את כניסת העיתונאים לחדר שבו אושפד בגין, למרות שבאותו יום הוא כבר הורשה לזרות ממי-טחו ולקבל מיספר מצומצם של מבקרים. למרות זאת הצליח צלם-המערכת, פטר פן, לחדור לחדרו של בגין. הוא הצטרף אל אחד המבקרים, שהורשה להיכנס ל-חדר. השניים לוו פנימה על-ידי רעייתו של מנחם בגין, וכך יכול היה פטר לחזק את ידו של בגין, לאחר לו החלמה מהירה ולשמעו מפיו את מה שניסו להעלים מידי-עת הציבור: כי הוא לקה בהתקף-לב חמור.

ייתכן שצורת הכניסה לחדרו של בגין, בניגוד לאיסור הרופאים, לא היתה עומדת במבחן הכללים שקבעה מועצת-העיתונות, אולם הסקופ שפורסם בגיליון האחרון של העולם הזה על מצבו של בגין, אשר לווה בתצלומי של בגין כשהוא יושב על כיסא בחדרו, היה בהחלט דיווח עיתונאי חשוב ממדרגה ראשונה, שהציבור זכאי לדעתו. יומיים אחרי הופעת העולם הזה, פירסם ידיעות אחרונות את הסקופ של העולם הזה, תוך ציטוט המקור. יום אחד אחר-כך נאלץ גם מעריב לשבור את קשר-השתיקה, הודיע לקוראיו כי "הכרה-כנסת בגין איש" פז לפני כשלושה שבועות בעיקבות התכונות בכלי-ידם כלליים, שאינה אלא התקף-לב.

אחיו של המשוור הפלסטיני ראשד חוסיין, מי שנימנה עם מישלח אש"ף באר"ם ומצא את מותו בניוירוק לפני כחודשיים בנסיבות טראגיות, שיגר אלינו מיכתב למערכת.

ריאד חוסיין, המתגורר עם מישפחתו בעכו העתיקה, ביקש להגיב על מאמר-ההספר שפירסם אורי אבנרי (העולם הזה 2058) על ידידו, המשורר יליד הכפר מוסמס.

כתב ריאד חוסיין: טענת במאמרך, שכאילו ראשד נהרג כתוצאה מזה ששכח לכבות סיגריה בוערת, אשר הציתה את המישה שלו ונהנק מהעשן, וכך נכתב בעיתונות, אבל הוספת על טענה זו, כאילו להוכחתה, שראשד היה בזמן האחרון אלוהוליסט ומיאוש, והתגורר עם ידיד שלו בחדר, עלוב בפרברי ניו-יורק.

מצער מאוד שאורי אבנרי, שכיבדנו אותו במישפחה, יטען טענה כזו על אדם שלא היה כבר באפשרותו לענות לו, ושעור לו בשעתו להגיע לכנסת בקולותיהם של ערבים.

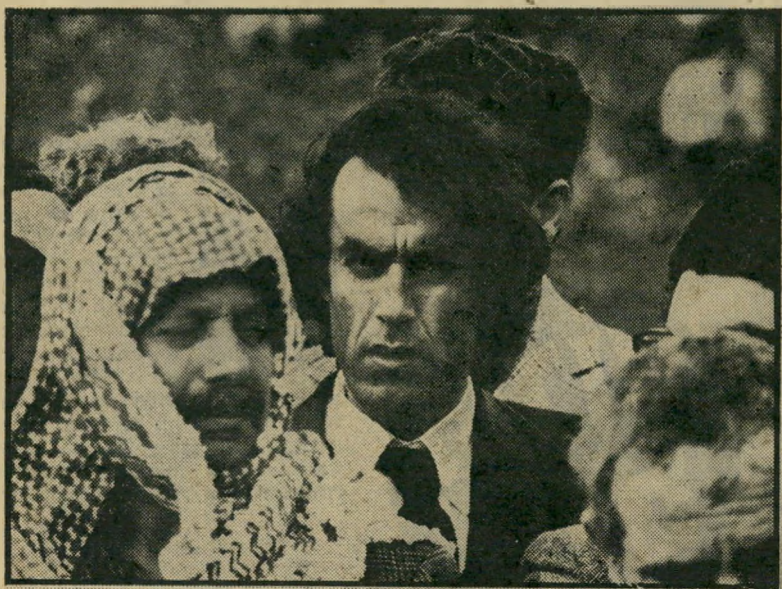
גם הימין וגם השמאל בארץ ניסו להפיק תועלת ממותו של ראשד כעת. הימין התחיל להתקף את הממשלה, בזה שהרי

בגין בבית-החולים
מידע ממקור ראשון

רכת, פטר פן, הגיעו אל היחידה לטיפול נמרץ בבית-החולים, אכילוב בתל-אביב, כדי לנסות להשיג שם מידע מדויק ומעוד-כן על אודות מצב בריאותו של מנהיג הליכוד, מנחם בגין.

זה שבועיים היה מנחם בגין מאושפד בבית-החולים, כשמסך של סודיות אופף את מצב-בריאותו. הודעות הרופאים, שי נמסרו באיחור, והסברי מקורביו של בגין, ניסו לטשטש את האמת על מצבו, להעלימה מידיעת הציבור. יתר על כן, ראשי הליכוד התעלמו כליל מעובדת אישפוו של מנחם

אחיו של ראשד חוסיין בהלווייתו
היסטוריה גזענית

שחשב כי איבדה את הכרתה, אך שוב ללא הועיל, בשלב זה ניסה להזיז את הרכב כדי לעזוב את המקום וכך, לדבריו, שוב נשמטה אילנה מהרכב ונפלה.

„הוא לא ניסה להחזירה לרכב, והשאירה מוטלת במקום. מייד אחר-כך חזר למחנה סמוך, השאיר שם את הרכב והלך רגלי למחנה שלו, שכב לישון בחדרו מבלי לדווח לאיש על המיקרה.

„מילר לא דיווח על המיקרה לממונים עליו, וגופת החיילת התגלתה באקראי על-ידי חייל שעבר במקום. החייל לא הזיז את הגופה ודיווח על המיקרה, הרופא, שבדק את גופת המנוחה במקום התאונה, וכן הבדיקה הפתולוגית, לא גילו סימנים שיעידו על אונס החיילת לפני מותה. הטוראי מילר נשלח לבדיקה במכונת-אמת, ומימצאי הבדיקה העלו כי הוא דובר אמת, וכי לא היה כל ניסיון מצידו לבצע מעשה מגונה במנוחה.

„הדר"ח קובע במפורש כי המוות נגרם כתוצאה מנזקים סטלניים בראש ובמוח, וכי הם אופייניים לגלישה מצד אחד, ומכה חזקה מצד שני.”

הטוראי אליאס מילר הועמד לדין, ונידון לשנתיים וחצי מאסר על התנהגותו כפרשה זו. מישפטו הוכיח מעבר לכל ספק שמותה של אילנה פינחס ז"ל נגרם כתוצאה מתאונה, ולא מרצח מיטוראי כלשהו.

פירסום תיקון עובדתי זה חשוב למישי פחתה, ואנו ממלאים את בקשתה ברצון, תוך השתתפות ביגונה.

גזעני בצורה מושלמת כליך. האם אפשר להבין מבקשתך לכוותה-הביטחון, שיטפחו את בית-היקברות שהצעת להקים, שיש להם יד באסון שפקד את אחי, ראשד חוסיין ז”

עד כאן מיכתבו הכאוב של ריאד חוסיין, אשר להערתו על נסיבות מותו של אחיו, הרי עוד לפני שהגיע מיכתבו למערכת, תוקן המעוות, בעיקבות מידע נוסף שהגיע למערכת. אחיו של ראשד כבר נקבר בכפר הולדתו, פירסם העולם הזה (2063) עוד רשימה, שהאירה את מותו של ראשד חוסיין על-פי העובדות המעודכנות, שעל-פיהן הסתבר כי עבר טיפול-גמילה, ששיחרר רר אותו מן ההזדקקות לאלכוהול. כאשר נפטר, בנסיבות כה טראגיות, הלוטות עדיין בערפל, היה שוב בשיא כושרו, מוקף אני שים שכיבודו והוקירוהו.

ב16 בחודש מאי 1976 מצאה ה"חיילת אילנה פינחס את מותה, בבקעת הירדן, בנסיבות מיטוריות. גופתה נמצאה למחרת היום, מוטלת בי שולי הדרך. מצ"ח והמישטרה האזרחית, שחקרו בפרשה, הטילו על החקירה איפול כבד, כתוצאה מכך התפתחה חרושת שמועות בין חיילי צה"ל, ששירתו באיור ושנודעו מפי השמועה על מותה של אילנה.

העולם הזה (2024) פירסם את הפרשה לראשונה, ואף הקדיש לה באותו גיליון את השער האחורי, שנשא את הכותרת: „רצח מיטוריי של חיילת צה"ל". בכתב-פורסמו מימצאי החקירה הראשונים כפרי שה, שקבעו כי מדובר בתאונה, וכי אילנה הועפה מקומנדקר שבו נסעה, וכך מצאה את מותה. בנוסף פורסמו גם השערות נוספות, שהעלו אפשרות שאילנה נרצחה וכי ייתכן שמדובר כאן ב„פרשת רחל הלר” שנייה.

תמונה